

ANTOLOGIJE SAVREMENE ARAPSKE PRIČE, PREVEDENE NA SRPSKI JEZIK

"ŠEJH BABA", Jusuf Idris

Dr. Sulejman Grozdanić je priredio ovu knjigu priča Jusufa Idrisa na osnovu sopstvenog čitanja. Svaka od četrnaest priča, učinila mu se zanimljiva na neki način.

Jusuf Idris je izvesno vreme radio kao lekar ali je kasnije potpuno napustio lekarsku praksu da bi se posvetio književnosti. Napisao je više od dvanaest zbirki. Već je prvom zbirkom stekao reputaciju pisca kratkih priča a smatra se i jednim od najvećih pisaca ovog žanra u arapskom svetu. Ovakvu svoju reputaciju je ojačao kasnijim pričama sa veoma raznovrsnim temama i odličnom strukturom. Abdusetar Nasir smatra Idrisa jednim od svojih glavnih učitelja i jedinim arapskim piscem koji je bio dostojan Nobelove nagrade.

Pažnja Jusufa Idrisa je usmerena na najšire i najsiromašnije slojeve; junaci ovih četrnaest priča su seljak radnik, sitni činovnik, dete-sluga, stražar, starac-grobar, siročić, udovica. On opisuje život egipatskih provincija i krajnju bedu starijih četvrti u Kairu. Jasan je i iskren, ne upotrebljava uopštene izraze i prazne fraze. Iako njegov izraz nije bolećiv, Jusuf Idris ima ljudsko razumevanje i saosećanje. Kao i čitav njegov opus i ove se priče bave patologijom društva. Najčešće je to siromaštvo kao u pričama U NOĆI, OBIČNA STAROST, BIJEDNA NOĆ. Očigledni su kod Idrisa upotreba ironije u "Bijednoj noći", psihološki uvid i humanost u "Običnoj starosti" i "U noći". U priči "Bijedna noć", junak Abdu-I-Kerim, nemajući šta drugo da radi, luta po selu proklinjući rupu na nebu iz koje su na zemlju pale horde dece na koju naleće. Ne nalazeći drugi način da se zabavi, vraća se kući, preskače uspavana tela svoje dece i greje se uz telo supruge. Ali evo šta će se dogoditi ovom dosta ironično prikazanom junaku sa potpunim odsustvom odgovornosti:

"Poslije određenog broja meseci žene su po običaju objavile radost rođenja novog djeteta, a on žalost zbog sedmog koje je ipak došlo, a kome također neće ni zemlja napuniti stomak..."

U "Običnoj starosti" Idris govori o starcu grobaru koga ironično nazivaju pogrebnim momkom. Tačnije, reč je o više staraca ali lekar koji sa njima radi sve ih naziva istim imenom, čika Muhammad. U sledeća dva odeljka u potpunosti je opisan njihov izgled i pozicija sa koje počinju da rade kao grobari:

"Čim bih ih ugledao, obuzeo bi me smijeh: sa tim svojim godinama, bolestima i sakatostima, odjećom i čalmama izgledali su počut bića tuđih našem svijetu, koja su upravo pala sa neke planete na kojoj je sve staro i ostarjelo.

...kad im snaga potpuno ishlapi i dođu u najružnije godine, kada više ne vrijede ni za kakav drugi posao, tada pred njima, da bi zaradili parče hljeba, nema druge mogućnosti do da rade kao pogrebni momci i to ako budu imali sreće i nađu slobodno mjesto, jer je to posao koji ne traži veliku snagu, a plaća se tako bedno da ga niko ne prihvata, niko osim starca na rubu smrti od iznemoglosti i gladi."

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com